

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., proti povinnému **J. C.**, naposledy bývajúcemu v K., t. č. N., zastúpenému opatrovníčkou Zuzanou Bölcsovou, tajomníčkou Okresného súdu Nové Zámky, **o vymoženie 348,87 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 9 Er 299/2003, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 24. januára 2014 sp. zn. 15 CoE 414/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 24. januára 2014 sp. zn. 15 CoE 414/2013 **z a s t a v u j e** .

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a** .

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 24. januára 2014 sp. zn. 15 CoE 414/2013 **o d m i e t a** .

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe notárskej zápisnice spísanej 9. mája 2003 notárom JUDr. Ľ. V. pod sp. zn. N..

Uznesením z 3. apríla 2012 č. k. 9 Er 299/2003-16 Okresný súd Komárno návrh oprávnenej na zmenu súdneho exekútora zamietol. Exekúciu vyhlásil za neprípustnú a konanie zastavil. Priznal súdnemu exekútorovi JUDr. Ľ. P. trovy exekúcie v sume 48,81 €. Oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť titulom trov exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Ľ. P. sumu 48,81 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia. V odôvodnení uviedol, že preskúmaním exekučného titulu zistil, že notárska zápisnica bola spísaná osobou

oprávnenou, ale nebola podpísaná osobou povinnou, nakoľko v notárskej zápisnici je uvedený splnomocnenec Mgr. K., advokát, ktorého povinná osoba na tento úkon splnomocnila. Konštatoval, že takto spísaná notárska zápisnica v danom prípade nezodpovedá požiadavkám, ktoré na ňu ako na spôsobilý exekučný titul kladie § 41 ods. 2 Exekučného poriadku. Plnomocenstvo udelené Mgr. K. na spísanie notárskej zápisnice bolo obsiahnuté v už vopred pripravenej formulárovej zmluve, pričom povinnému tak bola odňatá možnosť ovplyvniť jej obsah, prípadne nesúhlasiť s týmto ustanovením zmluvy a už podpisom zmluvy sa vopred vzdal svojich práv namietat' akúkoľvek skutočnosť týkajúcu sa predmetnej zmluvy. Takáto zmluva obsahuje s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka neprijateľnú podmienku, pričom úkon vychádzajúci z neprijateľnej podmienky je neplatný. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa vychádzal z toho, že ak neexistuje notárska zápisnica, ktorá je spôsobilá byť exekučným titulom buď z hľadiska formálneho alebo materiálneho, exekúcia nie je prípustná, čo bolo dôvodom na zastavenie exekučného konania. O trovách exekúcie rozhodol podľa § 196, § 200 ods. 1 a § 203 ods. 1 Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre uznesením z 24. januára 2014 sp. zn. 15 CoE 414/2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. V odôvodnení konštatoval správnosť zistenia skutkového stavu súdom prvého stupňa a jeho právne posúdenie, preto v celom rozsahu poukázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia bez toho, aby tieto dôvody opakoval. Na zdôraznenie správnosti okrem iného poznamenal, že súčasťou zmluvy o úvere bolo splnomocnenie aj s výberom konkrétneho advokáta, bez možnosti výberu povinným. Odvolaciemu súdu bolo zrejmé, vzhľadom na množstvo obdobných prejednávanych vecí, že Mgr. K. opakovane vystupuje ako splnomocnenec povinných v ďalších obdobných veciach a aj ako splnomocnenec spoločností, ktorých predmetom činnosti je poskytovanie úverov. Keďže sa v tomto prípade jednalo o osobu známu práve oprávnenej, splnomocnenie, ktoré povinný udelil pri podpise zmluvy o úvere advokátovi, je pre existenciu rozporu záujmov neplatným právnym úkonom a uznanie dlhu je na základe takéhoto splnomocnenia absolútne neplatným právnym úkonom. Odvolací súd preto v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Návrh oprávnenej na prerušenie konania odvolací súd zamietol s odôvodnením, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona a nie je potrebné obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávnenej na Súdny dvor Európskej únie.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že na strane povinného vystupoval vedľajší účastník, v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 2 ECdo 262/2014, 2 ECdo 268/2014, 2 CoE 177/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014,

7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 7 ECdo 252/2014, 7 CoE 163/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 154/2014, 8 CoE 87/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k odvolaciemu konaniu, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová